

ילדים הערבות

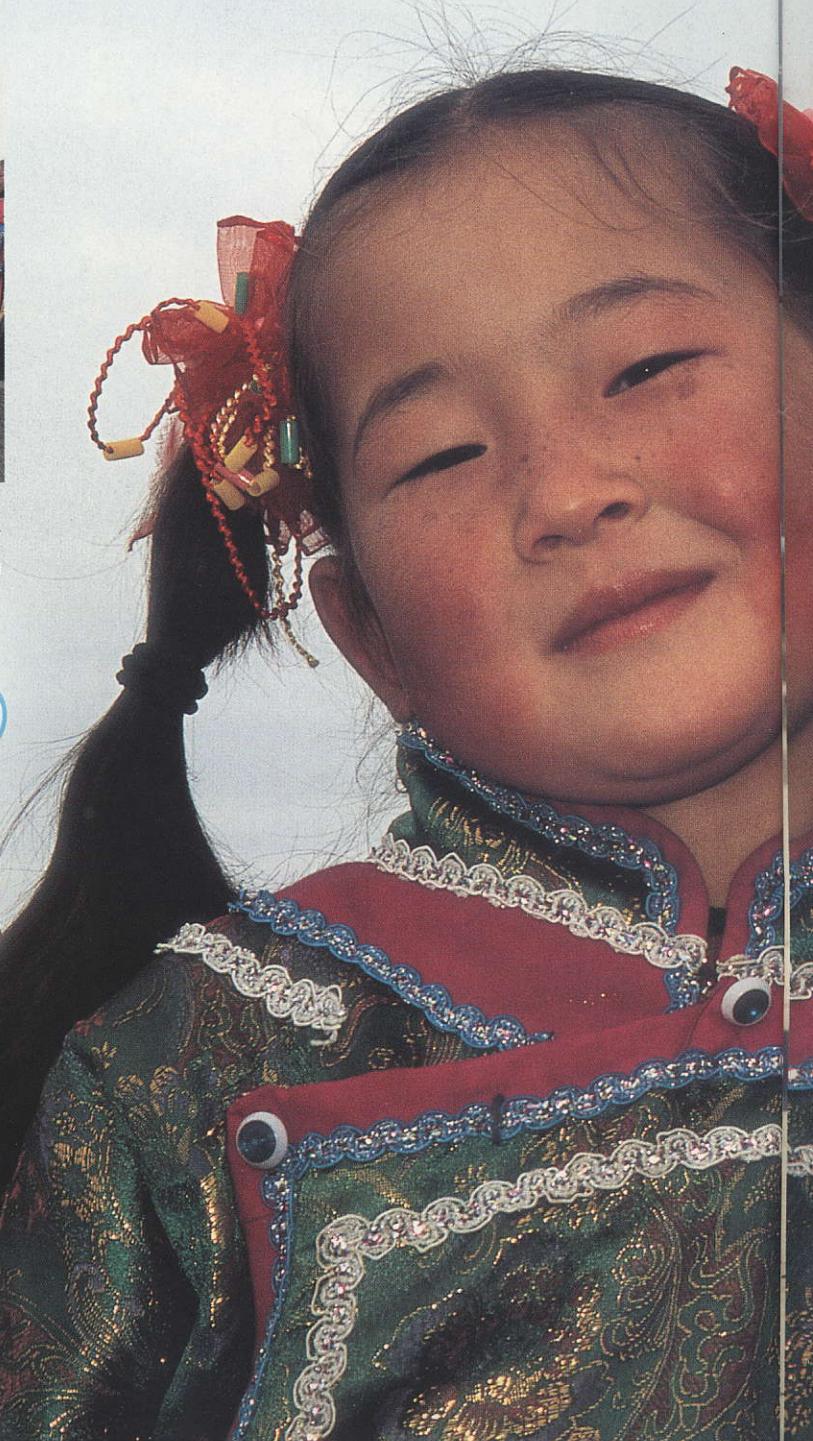
↑ מונגולים רוכבים על סוסים אציליים בתקופת חג הנאדים

↔ ילדים לבושים מונגולית מסורתית במהלך חג הנאדים. מדי קיז, כשהעשב מזריק, נערצת חגיגת גודלה מלאה בשירה ובריקודים

לילדים הנודים במרקף אסיה אין טלויזיה או מחשב, ורוכבם לא ביקרו בעולם בעיר הגדולה. אבל הם יודעים לארוג צמר, לחתץ חמאה, ובעיקר - לרכוב על סוסים מהירים

כתב וצילם > יותם יעקובסון

שבתם פעם איך זה לגור עם כל בני המשפחה בחדור אחד, עם מזינים חמודים שנפרשים מדי ערב על הרצפה ושמיכות משוטפות? חדר שהוא גם המטבח וגם המחסן, ולעתים גם חדר אורחים? אתם מצחיכים לדמיין מין בית זהה, שקיוטיו לא עשויים מבטון או מעץ, אלא מצמר? ונסו לחשוב איך זה יצאת לשירותים בשדה הפתוח, כשבחוין יורד שלג בקד. כך חיים ילדי הערוות במרקף אסיה.

בית מתרחק

לቤת המגורים של תושבי האזור קוראים יורטה. זהו אוקל גדול העשו משלד עץ קל, שעליו מותחות ירידות עבות עשויות מצמר כבשימים או גמלים. בראש היורטה יש פתח

הmongolians רוכבים
מגיל פה צער, עד
שלעתה נדמה כי הם
נולדו על גב סוס...

אורור, שדרפו נכנס אור ודרפו יצא העשן כשמבשלים וכשחמורים. את הפתח הזה סוגרים ופותחים בקלות על ידי מושיכת בירעה המתאימה.

מקיון שבין המקום חיים ח'י גנדוט, השוב מאד שיווכלו לקחת את הבית שלהם אטם. لكن אפשר לפרק את היורטה בקלות: מkapלים את החלקים השונים, מגלגים אותם ומעמיסים על גב סוס או גמל. וכשmagיעים למקום חדש - מקימים את הכל מחדש בקלות ובמהירות.

זו גם הסיבה לכך שביורטה אין חפצים רבים. למעשה, יש בה רק מה שנחוץ והכרחי: כלី בישול, מזינים, שימושות ובגדים. החיל הפנימי של היורטה אינו גדול, והוא משמש לצרכים רבים. لكن חשוב לארגן אותו בקפידה ולשמור על נקיונו. בכל בוקר מkapלים את המזינים והশמיות, ומניחים אותם בערימה באחת הפינות כדי שלא יתכללו במהלך היום. בלילה שבים ופורשים אותם לשינה.

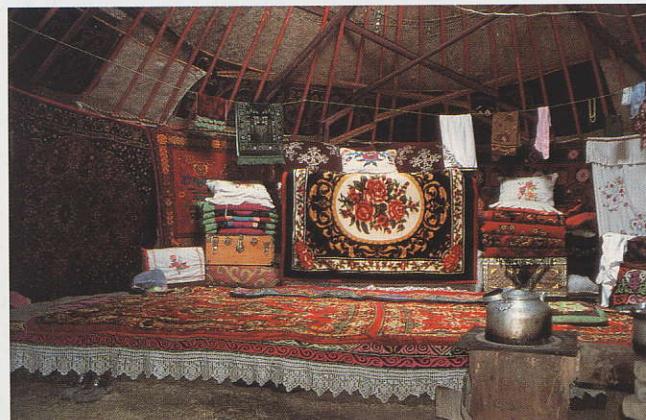
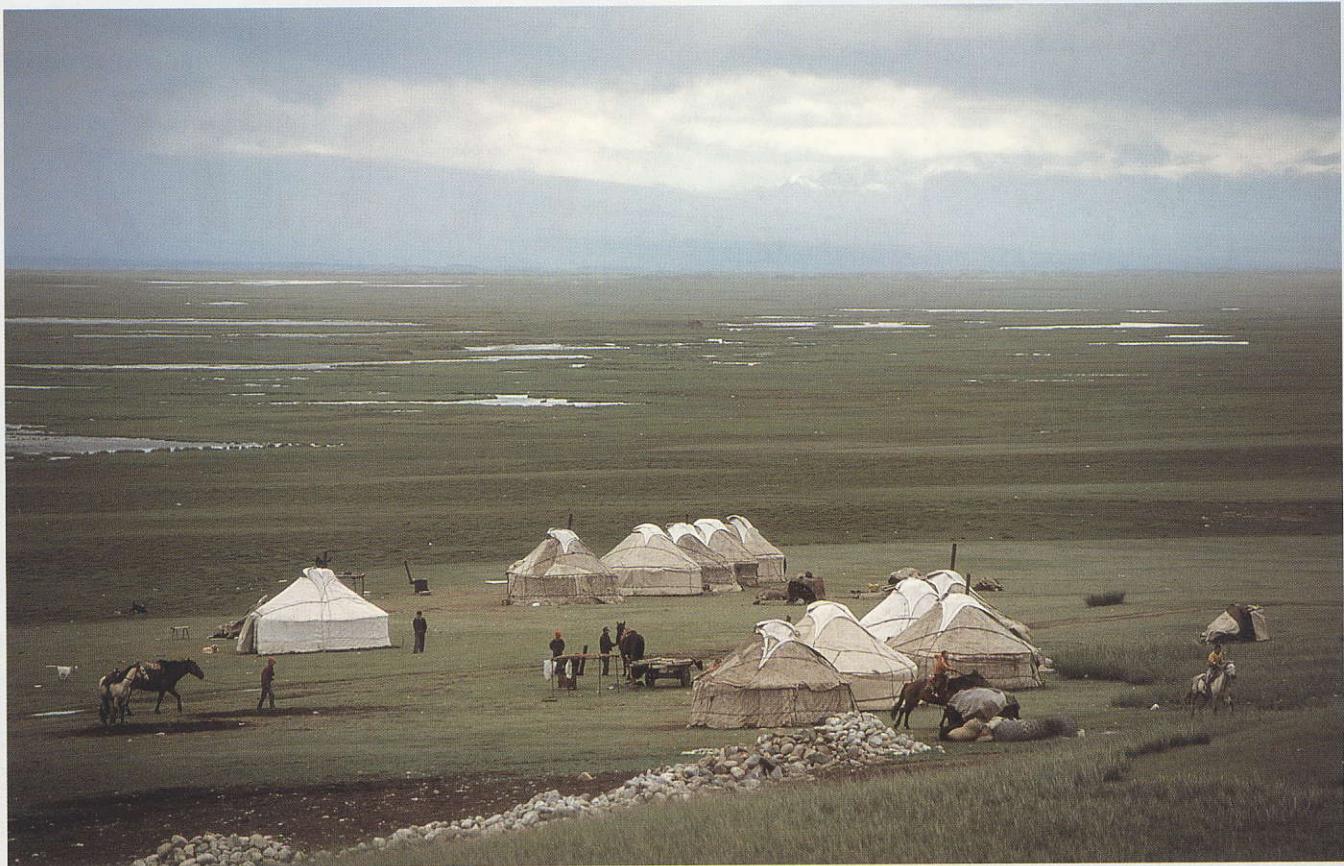
נוֹדִים בעקבות העשֶׁב

הבדלים בין עונות השנה במנגנון אסיה קיצוניים מאוד: החורף קר ביותר, והקיץ לוהט. בקיץ, עם הפשרה השלגית והתחדשות הצמחייה, עולה הנודים עם העדרים אל ברית הדשא שברכים הגבוהים. בחורף, כשההפל קופא, הם מנהרים לרדת אל העמקים הנמוכים, שם יש סייפות טوبים יותר למצוא מעט עשב לבהמות. ומה אוכלים האנשים במקום זה? אל תצפו למצוא כאן ממתקים, ואפילו לא פירות וירקות. בין המקום ניזנים בעיקר מבשר ומוצר חלב שהם מרכיבים בעצם, וכן ממחישה ומאוֹז שהם משיגים בתמורה לבשר.

אורח החיים מחייב את הילדים ללמידה הרבה מלאכות כבר בגיל צעיר. גם ביום רבים מהם לא הולכים לבית הספר, ומועלם לא בирו בעיירה גדולה או בעיר של ממש. הילדים יודעים לתפור, לארוג, למחץ חמאה ועליהם הקטנים, ולעתים מגרשים חיות טרף (זאים ושורדים) שמנסות לטורף עוז או לבשה מהעדר.

הילדים האלה רוכבים על סוסים במינונות מופלאה. בשביבם זה עניין יומיומי, אבל למבקרים שבא מרוחק זה מחזיה מיוחד ומרשים.

היאבקיות ומרוצי סוסים

חג המרכזי של רוב העמים הנודדים בmericz אסיה הוא חג העשב, הקרווי נאקסם בפי המונגולים. מאחר שהחגים במקומות מסוותם על בהמות מושתתים על השם משק הבית, שאין יכולות להתקיים בלי העשב, חוגגים את צמיחתו. מדי קיץ, כשהعشב מזריך בעמקים הגבוהים, נערכות חגיגות גדולות, מלוזה בשירה ובריקודים. תנאי החיים הקשים מחייבים את האנשים, ובעת המשيبة הגברים מציגים את כוחם לראווה בתחרויות היאבקות. הילדים אינם משתתפים בהיאבקיות, אבל הם עוסקים בתחרויות משליהם – אימון ל夸אות השנים הבאות.

מה, באמת?

אחד מאנשי העربות המפוארות ביותר היה ג'יננס פאן, שחי לפחות כ-1007 שנה. הצבא שבראו עמד כבש את רוב אסיה.

• יזרות בערבות מרכז אסיה. כשנודדים הלאה, קל לפרך אותם ולהקימו ב מהירות במקומות חדש; בתוך היזרטה יש רק מה שנחוץ והכרחי: כליבישול, מזינים, שמיות.

בחגיגה נערכים גם מרוצי סוסים, שההשתתפות בהם מותרת גם לילדים קטנים. זהה הזדמנויות שבאה רק פעמי שנה, להציג בפורמי את היכולות של כל אחד ואחד, רגע לפני שהחורף הקר מגיע.